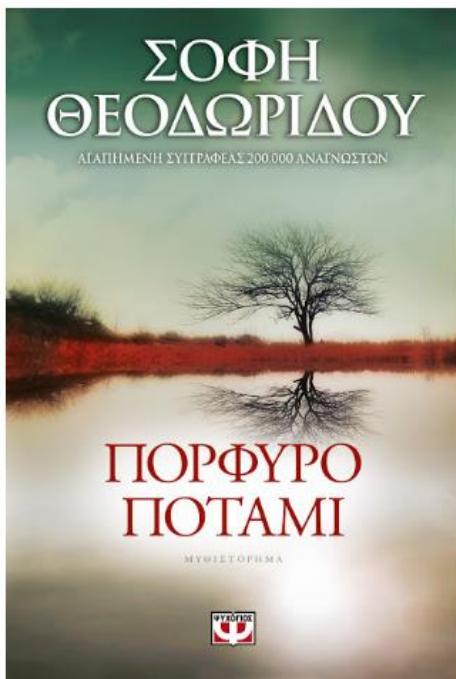

Πορφυρό Ποτάμι - Σόφη Θεοδωρίδου

<

Μαρτίου 27, 2017

«Πορφυρό ποτάμι», το νέο βιβλίο της **Σόφης Θεοδωρίδου** στο οποίο οι ήρωές του μας μεταφέρουν στα πορφυρά μονοπάτια της Καππαδοκίας και της Ιστορίας του 20ου αιώνα, μας μεταφέρουν στις αρχέγονες πατρίδες ζωντανεύοντας μέσα από τις παραστατικότατες περιγραφές της συγγραφέως τις κοινωνίες, τις σχέσεις, τα ήθη και τα έθιμα που μοιράζονταν οι Ρωμοί και οι Τούρκοι της Ανατολής.

Η ιστορία του αρχίζει να ξεδιπλώνεται σε έναν οικασμό τοποθετημένο δίπλα στις όχθες του μεγαλύτερου ποταμού της Καππαδοκίας, του ποταμού Αλύ, το 1902, την χρονιά δηλαδή που γεννιέται η Νιόβη, το τρίτο παιδί του Δημητρού του καϊκτού και της Φεβρωνίας. Την στιγμή που η Νιόβη θα 'ρθει στον κόσμο το ποτάμι θα αποκαλύψει στον Δημητρό την μοίρα της κόρης του καθώς με έναν τρόπο μεταφυσικό τα νερά του θα βαφτούν πορφυρά προμηνύοντας έτσι τα μελλούμενα για το νεογέννητο αλλά και για την Ανατολή των Ρωμιών.

Η Νιόβη λοιπόν θα γεννηθεί ασθενική και όλοι τότε θα πιστέψουν πως δεν θα κατορθώσει να κρατηθεί στην ζωή, έχουν άλλωστε για τρανταχή απόδειξη τον οιωνό που φανερώθηκε στον ίδιο τον πατέρα της. Οι συγχωριανοί της τής κολλούν το παρωνύμιο καρκί παστί (ατροφικό, μελοθάνατο) και την αντιμετωπίζουν ως κάτι εφήμερο. Αιόμα και η μάνα της, η οιαλίστρια Φεβρωνία, παραιτείται από την όποια προσπάθεια και περιμένει το τέλος.

Το ποτάμι δίτλα τους κυλά μεταφέροντας στα νερά του τις φουρτούνες της Ιστορίας, μιας Ιστορίας που οι πόλεμοι και η αρμονική συμβίωση των δύο λαών συγκρούονται ανελλιπώς για το ποια κατάσταση θα βγει στην επιφάνειά του... Οι μέρες της Νιόβης κυλούν και αυτές όπως και του ποταμού... άλλοτε ζωηρά και με αισιοδοξία και άλλοτε νωχελικά γεμάτα αγωνία για το αβέβαιο μέλλον... Η ασθενική της φύση δεν την εγκαταλείπει ποτέ και ενώ για άλλους μπορεί να λειτουργούσε ως τροχοπέδη για την ίδια είναι το μέσο που της προσφέρει πολλά προνόμια, προνόμια που για μια γυναίκα της εποχής είναι αδιανότητα. Ένα από αυτά είναι και το να παρακολουθήσει τα μαθήματα που διεξάγονται στην εικλησία του χωριού. Σε πείσμα λοιπόν όσων πίστευαν στον χαμό της η Νιόβη ζει! Ονειρεύεται! Βιώνει την παιδική αγάπη στο πρόσωπο του Φλίπ!

Και ο καιρός περνά... και τα νερά ανακατεύονται... και η ηρεμία χάνεται... Η Νιόβη το 1914 αρρωστάει βαριά. Όλα δείχνουν πως ο οιωνός θα βγει τελικά αληθινός. Ένα νέο όμως σημάδι θα βγάλει από τον λήθαργο τον Δημητρό, τον μόνο που πιστεύει στην δύναμη της κόρης του, και θα τον βάλει στην διαδικασία να κάνει την ύστατη και υπεράνθρωπη για την εποχή προσπάθεια να την σώσει. Την μεταφέρει στην Καισάρεια και την αποθέτει στα χέρια του γιατρού Εμόν όπου και θα κάνει τα πάντα για να την βγάλει από την μέγγενη του θανάτου. Το ποτάμι της Ιστορίας κυλλά και στην επιφάνειά του θα βγει ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος... έως το 1950 που θα φτάσει η διήγηση την επιφάνειά του θα καταλάβει πότε η νηνεμία και πότε η αντάρα της Καταστροφής, της Ανταλλαγής, της αδυσώπητης Μοίρας...

Διαβάζοντας το «**Πορφυρό ποτάμι**» βίωσα τις ταλαιπωρίες και τις αγωνίες της Νιόβης, θαύμασα τον στοργικό Δημητρό, αγανάκτησα με τις επιλογές της Φεβρωνίας και την εγωκεντρική συμπεριφορά της Σουλτάνας, κατανόησα την ορμητικότητα του νεαρού Φιλίτ, αφογγκράστηκα τον Αζέτ και γενικότερα έγινα κι εγώ μέρος του μικρόκοσμου που η **Σόφη Θεοδωρίδου** συνέθεσε για άλλη μια φορά με τόσο μεταδοτικό και άρπτο τρόπο στις σελίδες του εξαιρετικού αυτού ιστορικού μυθιστορήματος. Πολλές φορές ένιωσα πως βρισκόμουν από την μια στα χώματα της Καππαδοκίας συμμετέχοντας στα ήθη και τα έθιμα των δυο λαών που η συνύπαρξή τους η αρμονική και αδελφωμένη δυστυχώς κατέρρευσε όταν η Ιστορία πήρε το πάνω χέρι, και απ' την άλλη στην Ελλάδα των Ανταλλάξματων όπου η κάθε αγωνία και η κάθε προσπάθεια για ένταξη στον κοινωνικό ιστό της πατρίδας με ακούμπαγε κι εμένα όπως και τους ήρωες. Μα κυρίως ένιωσα το βάσανο της ανεκπλήρωτης και δυνατής αγάπης του Φιλίτ και της Νιόβης, δυο ηρώων άφογα αποτυπωμένους στο χαρτί!

Διαβάστε το... η κάθε του λέξη κουβαλά συναίσθημα, οπτική και ατμόσφαιρα που ταξιδεύει τον αναγνώστη στην ηφαιστειογενή και σαγηνευτική Καππαδοκία των Ρωμαίων!

Συγχαρητήρια στην αγαπημένη συγγραφέα **Σόφη Θεοδωρίδου!** Μας χάρισε ένα ακόμα λογοτεχνικό κόσμημα!

Βαθμολογία 5/5
